

Veselé Vánoce

2011 - 2012

Několik dobrých rad a postřehů, jak si užít Vánoce

Vánoce bez stresu

Vánoce, svátky pokoje, radosti, lásky. Čas, kdy odhodíme starosti a stres a najdeme si čas pro rodinu a přátele. Zajdeme si v klidu na punč nebo svažené víno, procházíme se po vánočních trzích a společně si zazpíváme pod stromečkem. A teď tu o Karkulce...

Fantazie vs. skutečnost

Ano, tak by to podle teorie mělo vypadat. Užít si poslední dny roku co nejlépe, jak to jen půjde. Snažit se udělat radost nejen sobě, ale i všem kolem nás. Rozdávat smích a dárky. Obdarovat naše blízké a udělat tento svět alespoň na malou chvíli hezčím. Na krátký okamžik ho proměnit v oázu míru a lásky. Jak to ale probíhá v skutečnosti? Je to skutečně tak idylické? Je zbytečné se ptát, známe to všichni.

Boj o každý nákupní košík

Všichni máme před očima obrovské plakáty a billboardy, které nás už v září varují před tím, abychom se nezapomněli dostatečně zásobit na svátky. Abychom nakoupili dost jídla, alkoholu, dárků...

Nadáváme na ně, ale nakonec se všichni necháme vlákat do téhle obrovské hry na nakupování, peče ní, uklízení, zdobení. Nekonečné hodiny se předháníme v přečpaných uličkách hypermarketů, abychom nakoupili skutečně všechno. Dostatek masa, hodně dárků a ještě víc sladkostí. Dlouhé minuty stojíme v řadách před pokladnou a v duchu se modlíme, abychom na nic nezapomněli.

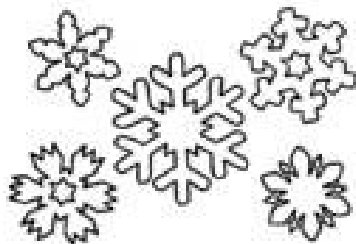
Péct, uklízet, péct, uklízet...

Následně trávíme dny před troubou či pobíháním po bytě, s prachovkou v jedné ruce a čistícím prostředkem v druhé, ve snaze zneškodnit všechnu špínu světa. A ono se nám to pořád nedaří a nedaří.

Je vůbec potřeba kupovat dary?

Netvrdím, že nakupování dárků pro naše blízké nemá smysl. Má, a obrovský. Můžeme jim jejich prostřednictvím ukázat, jak nám na nich záleží. Vyjádřit to, co se možná bojíme říct. A v neposlední radě vyčarovat na tvářích našich dětí, rodičů, přátel a kolegů nádherný úsměv, který nám nakonec bude odměnou za ty dlouhé hodiny vybírání.

Stejně důležité, alespoň pro většinu lidí, je i vyzdobit a uklidit si svůj domov tak, aby mohli přijímat návštěvy a nabídnout jim některý z mnoha druhů cukroví či jiných sladkostí.

Neměli bychom tomu však obětovat čas, který by naše rodina ráda trávila s námi. Uklízení a pečení by nemělo být cílem svátků, ale prostředkem, jak si jich užít co nejvíc. Zapojte do procesu zkrášlování vaší domácnosti celou rodinu tak, aby byli všichni zatíženi rovnoměrně. Rozdělte práce, které je potřeba udělat a jídlo, které nutně musí být uvařeno. Během svátků si pak také můžete oddechnout a užít si pohodu jako ostatní.

Dárky můžete nakoupit dopředu a bezpečně je uschovat před všemi slídily. Stejně nestíháte, ani když se celá rodina zapojí?

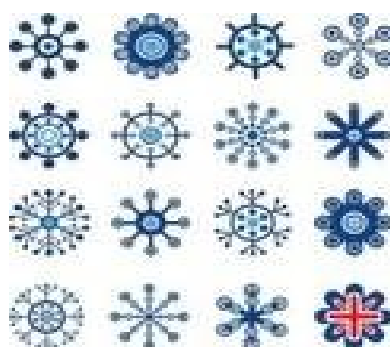

Není důležité, kolik toho napečete

V takovém případě byste se měli vážně zamyslet nad cílem a duchem Vánoc. To, že nebudete mít napečeno třicet druhů cukroví, devět dalších koláčů a tři dorty, neznamena, že svět se zhroutl. Když vaše děti dostanou namísto dvaceti dárků jen patnáct, tak jim to neublíží. A myslím si, že i tu jednu malou šmouhu na okně můžete přežít bez toho, abyste hned běželi po hadr.

Odpočňte si!

Důležité je, abyste se zastavili a posadili se na chvíli k těm, které máte rádi. Zkuste to, i když ten poslední koláč ještě nebude dopečený. Na chvíli se spolu svalte do gauče a dožeňte to, co jste přes rok nestihli. Popovídejte si o všem, co jste neměli čas říct dřív. Vynahradte si všechny ty dlouhé přesčasy, pracovní cesty, kdy jste nemohli být spolu. A uvidíte, že po chvíli zapomenete na troubu a všechny problémy s ní spojené.

Vánoční dárky a zvyky

Už cítíte vůni rybí polévky? Sbíhají se vám sliny na bramborový salát a kapra? Tuto významnou událost doprovází kromě typických jídel také mnoho zvyků, které někteří lidé i v dnešní době dodržují. Ne snad proto, že by věřili pověrám, ale spíš z úcty k tradicím a pro sváteční zábavu celé rodiny.

Jiný kraj, jiný mrav

Jednotlivé zvyky se liší od oblasti k oblasti, a tak si každá rodina za dlouhá léta vybudovala spoustu vlastních postupů, které více či méně pečlivě dodržuje. Některé úkony se provádějí před samotným jídlem, jiné až po něm, či během něj, ale i zde je velmi těžké najít pravidlo společné všem.

Pohled do budoucnosti, ale i obdarování domu

Někteří se snaží z ořechů věštit svou budoucnost. Pokud je rozlomený ořech špatný, znamená to, že v příštím roce budete mít problémy se zdravím. Na podobnou předpověď se někde používá také jablko. Po jeho podélném rozkrojení doufáte, že se na něm objeví hvězda. Znamenala totiž dlouhý život plný zdraví. Jestli jste však uviděli kříž, měli jste se začít bát o vlastní život.

Známe však i jiné využití ořechů a jablek. Ořechy se hází do čtyř rohů místnosti, ve které večeříte. Jde o symbolické obdarování domu. Tento zvyk se vyvinul z dřívějšího zvyku hospodářů, kteří v době Vánoc nadělili štědrrou porci jídla svým zvířatům, aby si také pochutnala, ale zároveň nabrala síly do nového roku. Jiná možnost použití jablka spočívá v tom, že se o něj podělíte se všemi u stolu. Rozkrojíte ho na stejně velké části a každému dáte jednu. Tím zajistíte, aby na vás lidé u stolu v příštím roce nezapomněli ani na dalekých cestách.

Jak lehce přijít k bohatství?

Další pověra říká, že kdo při sobě nosí tři šupiny ze štedrovečerního kapra, ten brzy zbohatne. Avšak jinde uslyšíte, že šupiny musíte strčit pod talíř během večeře. Objevila se však už i verze, že místo šupin musíte dát pod talíř mince, aby se vám v dalším roce dařilo ve finanční oblasti (tuto formu zřejmě vymysleli lidé, co nejedí ryby a nechtěli přijít o možnost, jak si zajistit hojnost).

Smrtící věštby

Při večeři by vždy mělo být nachystáno o jeden talíř víc. Pro náhodného hosta. Ten však musí přijít ještě před samým začátkem večeře, protože během ní je přísně zakázáno vstávat od stolu. Ten, kdo to udělá, do roka zemře.

Hrozba smrti se objevuje i při věštění pomocí stínů. Po rozsvícení svíček se všichni dívají po stěnách a čí stín nemá hlavu, do roka určitě opustí svět živých. Alespoň tak praví pověry.

„Má mě rád, nemá mě rád...“

Abychom však nepropadli depresím a nemysleli jen na hrozbu smrti, zejména pro slečny tu je jedna nebolestivá metoda, jak zjistit, zda se do roka vdají. Mají hodit svůj střevíc za hlavu a pokud se obrátí patou ke dveřím, tak zůstanou doma. Jestli se však ke dveřím obrátí špičkou, provdají se a odejdou z rodného hnízda.

Vánoční lodičky

Mezi další zvyky bychom mohli zařadit půst či pouštění lodiček, při kterém se pomocí ořechových skořápek a vánočních svíček dozvíme něco málo o našem příštím životě. Člověka, jehož svíčka bude nejdéle hořet, čeká šťastný a poměrně dlouhý život. Jestli se vaše lodička bude držet při kraji nádoby, znamená to, že se celý příští rok budete nacházet doma. Jestli se však vaše lodička odvážně vydá do středu, pravděpodobně na vás čeká celý svět, do kterého se už brzy vydáte.

Zase ta budoucnost

Budoucnost prý jde také lehce zjistit pomocí olova a vody, kdy olovo zahřejete na teplotu tání a pak ho všechno vylijete do nádoby s vodou. Vznikne vám odlitek abstraktních tvarů, ze kterého se snažíte zjistit, na koho se podobá, a co praví o jeho budoucnosti. Ať už tomu budete věřit nebo ne, zaručeně se minimálně skvěle pobavíte.

Vánoce nedělají zvyky, ale lidi

Ať už některý z výše popsaných zvyků doma zkusíte nebo ne, nakonec o Vánocích jde vždy jen o to, abyste strávili příjemný čas se svými blízkými, které milujete a na kterých vám záleží.

Také nevíte, jaké dárky koupíte letos k Vánocům?

Procházíte nákupní centra již několik týdnů, sledujete novinky na trhu, či brouzdáte po internetových stránkách s dárky, ale i přesto nemůžete najít t správné typy na vánoční dárek pro rodiče, partnera, děti, či přátele? Je čas zbavit se náročného a stresujícího pobíhání mezi regály a nákupy vánočních dárků si pořádně užít.

Nemusíte přitom nikam chodit, dokonce nemusíte ani vstát ze židle – stačí zapnout počítač a pomocí internetového vyhledavače zvolit jednu z desítek agentur, které najdeme na českém trhu. Už i při výběru firmy na zážitky si ovšem dejte záležet a vybírejte dle referencí ostatních zákazníků.

Zážitky jsou obvykle roztrženy do několika kategorií. Těmi nejoblíbenějšími a taktéž nejobsáhlejšími jsou kategorie jako Adrenalin, Voda a vzduch, Krása a zdraví, Odpočinek a relaxace, Hobby, atd.. Vždyť komu by se nelíbilo odpočinout si při zážitku pivní lázně, užít si pohádkovou noc na zámku, rozproudit adrenalin v krvi při tandemovém seskoku z letadla s padákem, či si vychutnat jízdu luxusním vozem značky Ferrari, či terénním autem Hummer?

Tyto a mnohé další typy na vánoční dárek Vám pomohou letošní Vánoce ozvláštňit originálními, moderními a neokoukanými dárky k vánocům, které si jistě každý oblíbí.

Tady jsou naše další typy...

Inteligentní plastelína je zábavná hmota, kterou je radost žmoulat v ruce, měnit její tvar, natahovat ji, roztahovat do placky, koulet, válet, ale také třeba trhat. Věřte, že funguje i jako dokonalý zabiják nervového vypětí.

Kvetoucí čaje "Creano" patří mezi nejkvalitnější čaje k dostání u nás na trhu. Tyto čaje splňují nejpřísnější normy Evropské unie (EG) Nr. 396/2005 o maximálním možném množství obsažených pesticidů. Tímto je zaručena naprostá nezávadnost a maximální požitek při konzumaci těchto báječných čajů.

Říká se, že peníze nerostou na stromech, ale když si zakoupíte naši malou sadu, uděláte radost nejen sami sobě, ale je i vhodným milým dárkem pro rodinu, přátele a známé. Dáreček jistě ocení i děti – zvednou si kapesné a zároveň se naučí péči a zodpovědnosti. Tato vtipná penízku plná rostlinka pochází ze střední Asie, ale dokázala se úspěšně rozšířit po celém světě. Je to jednoletá odolná bylina dorůstající výšky až 40 cm. Tvoří bohatá květenství a vydrží kvést od brzkého jara až do pozdního podzimu.

Pokud máte poblíž nějakého mlsouna čokolády, tak mu můžete podstrčit tuto kalkulačku, která má obal jako čokoláda a voní jako čokoláda.

Je tady škola hrou! Vytvořte si se svými dětmi svůj vlastní ráj pro dinosaury plný pravěkých rostlin, jejichž odrůdy přežily až dodnes! Jejich pokoj se rázem změní v prehistorickou jeskyni plnou neočekávaných dobrodružství a neuvěřitelných plazů z dávnověku. Ponořte se do světa květů hledíku s pestrou škálou barev, jehož květy často podněcují dětskou fantazii, protože připomínají zvířecí tlamy.

Nudí Vás už čtení novin a přemýšlíte jak a kde se schovat a přitom se i bavit? Pak je tu právě pro Vás malá verze rybaření u které můžete klidně sedět. Balení obsahuje: Modrá předložka k toaletě (Váš nový rybníček), umělohmotný prut, malá nádobka na vodu a samozřejmě rybičky. Na konci prutu je malý magnet, druhý magnet je na rybičkách. Tak příjemnou zábavu a ať berou :) Novinka v ČR

Nudíte se na záchodě? Chcete svůj čas strávit produktivně i v těchto místech? S golfem na wc si užijete spousty zábavy a kdo ví, třeba se z vás jednou stane mistr světa, protože na záchodě každý tráví spousty času :)

Záchod je pro některé lidi i místem vhodným pro rozjímání, četbu, tvůrčí myšlení, meditaci či relaxaci (je to jediné klidné a intimní místo jak v práci, tak doma). Dle statistik 29% lidí čte na záchodě noviny, 6% poštu, 5% telefonuje, 2% luští křížovky a 36% se soustředí jen na to nejdůležitější, co přesně na záchodě dělá zbylých 22% lidí není zcela jasné, ale dle nepotvrzených výzkumů se řezou smíchem nad **vtipy**, které si přečetli na toaletáku s **vtipy** :-)

Neocube je puzzle 21. století.

Nejedná se o podobné dárky, které po 24 hodinách uložíte do šuplíku. Tyto skvělé supermagnetické kuličky Vás vždy zabaví. Neomezeně možnosti kombinací a obrazců, které můžete skládat.

Proč je NeoCube tak fantastické?

V balení je 216 supersilných magnetů, kterých je dost na to, abyste s nimi složili nejrůznější útvary. **NeoCube stimuluje Vaši prostorovou představivost a tvořivost** velice zábavnou formou, která Vás neomrzí. Kromě toho rozvíjíte i jemnou práci rukou. Pracujete s velice silnými magnety, které musíte usměrnit. Hraní s NeoCube je velice uklidňující. Má antistresové účinky a pokud se Vám podaří složit nějaký těžký útvar (inspiraci můžete hledat na internetu), zažijete obrovský pocit zadostiučinění. **Jakmile ho jednou vyzkoušíte, nebudete se ho chtít vzdát!** A jelikož je NeoCube zábava doopravdy pro celou rodinu, zaručujeme Vám, že Vám nikdy nebude ležet bez povšimnutí.

Vánoční dárky pro zvířecí část rodiny

Vánoce za rohem, nakupování dárků v plném proudu, už je to pomalu tu, a vy pořád nemáte dárek pro vaše domácí mazlíčky? Patříte mezi ty rodiny, kde je váš pes právoplatným členem i ve chvílích Vánoc? Určitě víte, co by rád našel pod stromečkem. Ale pro ty, kteří se svým zvířecím miláčkem slaví první svátky, tu máme pár tipů.

V zásadě se dají dárky mazlíčkům rozdělit do několika kategorií. Zvířecí části rodiny můžete darovat hračku, pamlsky, obleček nebo nějakou část „zvířecí výbavy“.

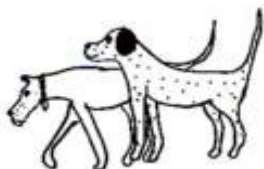
Které hračky ano?

Pro správnou volbu hračky je nejlepší navštívit specializovaný obchod pro zvířata. I když máte ty nejlepší úmysly, ne všechny lidské hračky, které vypadají pro zvířátka lákavě, jsou vhodné. Na trhu se setkáte s možnými i nemožnými variantami ve tvaru kostí, gumových zvířátek, míčků, zkrátka co vás jen napadne. Zvláštní hračky k aportování, pískací nebo ve tvaru slepice, speciální do vody. Není výjimkou ani zvířecí obdoba hlavolamu či zjednodušené šachy.

Pamlsky

Mluvíme-li o pamlscích, sortiment je snad ještě rozsáhlejší než u hraček. Budu se opakovat, ale opět je vhodné nakupovat ve zverimexech, protože lidské jídlo je sice pro zvířátka chutné, ale zdaleka ne vždycky vhodné. Stejně jako my jsme mlsní a chutná nám jenom něco, u našich čtyřnohých přátel je to stejné. Nebude jim chutnat všechno, co jim předložíte. Nezbyvá než zkusit a zjišťovat, čím si získáte jejich pozornost. Na trhu už nejsou jen klasické pamlsky, ale pokud sháníte adventní kalendář dětem, můžete mít jeden i pro vašeho pejska. V jednotlivých okénkách jsou zvířecí pochoutky a sami uvidíte, kolikátý den si váš pes zvykne a bude čekat pod kalendářem na další příděl dobrot.

Takovéto méně tradiční pochoutky možná nenajdete v každém zverimexu, ale projdete-li internet, najdete spoustu možností, kde můžete dárek objednat. Máte-li doma fanouška žvýkacích pochoutek, máte vyhráno. Takovéto výrobky totiž nejsou jen na chuť pro mazlíčka, ale také slouží jako čistič zubů. Nabízejí se vepřové uši, sušené vnitřnosti, buvolí kůže různých velikostí a klasických i prapodivných tvarů, které mají však jednu výhodu - budou alespoň chvíli odolávat zvířecím zubům. Možná váš mazlíček tyto pochoutky nemusí, v tom případě můžete zkusit sušenky nebo tyčinky. Jsou vyráběny jak pro dospělá zvířata, tak i pro mláďata a mohou sloužit k odměňování, takže některé výrobky se dají snadno porcovat. Mohou obsahovat žraločí chrupavku nebo omezovat zápach z tlamy. Pozor, jsou vyráběny dokonce i nízkokalorické výrobky pro obézní psy! Což berte jako výstrahu, že i když váš miláček strašně smutně kouká, nemůže za den sežrat kilo sušenek!

Vybavení

Máte nový přírůstek? Pak jistě oceníte blížící se Vánoce jako možnost nadělit nový pelíšek, misky, vodítka a další možnou výbavu, kterou každé zvíře bude potřebovat. Ať si pořídíte jakéhokoliv čtyřnohého člena rodiny, bude vyžadovat speciální vybavení, ať už je to písek pro kočky, pelíšek pro psy nebo klec pro fretky.

Novou pláštěnku na Vánoce?

Ne všech mazlíčků se týkají další tipy na dárky. V dnešní době už nezáleží jen na tom, co máte oblečeného vy. Mnoho majitelů, zvláště menších psích plemen, si velmi zakládá na tom, co má oblečeného jejich mazlíček. Není jen móda, kterou se řídí paničky, je i móda psí, kterou musí sledovat, aby jejich čivava byla „in“.

Na začátku se prodávaly hlavně vestičky, bundičky, svetříky či pláštěnky, které byly prakticky použitelné a právě krátkosrstým psíkům dodaly pocit tepla, který jim kožíšek nedopřál. Pláštěnka ochránila malou chlupatou fenku od mokrého kožíšku. Ale tam to neskončilo. Tento trend se natolik rozjel, že dnes už pejsci nosí také sukýnky, roláčky či kraťásky na míru. Sami se musíte rozhodnout, do které skupiny budete patřit, jestli mezi výhradní odpůrce, nebo zastánce. Každopádně nejen v předvánočním čase si můžete v obchodech i na internetu vybrat v neskutečném množství těchto zvířecích oblečků. Ale vždy by mělo být pohodlí vašeho mazlíčka přednější než módní trendy.

Ať už zvolíte to nebo ono, vašemu mazlíčkovi to jistě udělá radost. Jestli nejste příznivcem dárků pro čtyřnohé přátelé, ani vám nemusí být smutno, protože váš miláček ocení i pohlazení, kost a procházku do přírody.

Protože se mílovými kroky blíží Vánoce, rozhodli jsme se, že zjistíme, jak naši spolužáci prožívají Vánoce, zda rádi dostávají dárky a jak jsou na tom s dodržováním vánočních zvyků a tradic. Tady jsou výsledky naší vánoční ankety:

1. Máš raději živý nebo umělý stromeček?
živý 80%   umělý 20%

2. Pečete doma vánoční cukroví?
ano 90%   ne 10%

3. Raději dostáváte nebo dáváte vánoční dárky?
dostávám 70%   dávám 30%

4. Jíte ke štědrovečerní večeři kapra?
ano 60%   ne 40%

5. Dodržujete nějaké vánoční zvyky?
ano 60%   ne 40%

Jak tráví Vánoce pan ředitel Kříž?

Dobrý den, pane řediteli, chtěli bychom Vám položit několik otázek ohledně Vánoc.

První otázka zní: Co pro Vás znamenají Vánoce?

Vánoce jsou pro mě jedny z nejkrásnějších svátků, znamenají pro mě mnohem víc než Velikonoce. A z pozice ředitele školy to pro mě navíc znamená, že se blíží konec kalendářního roku a o to je to náročnější, protože kalendářní rok se musí ukončit. Ale na druhou stranu ty rozzářené děti těšící se na Ježíška, to je to nejkrásnější, co může být.

Děkujeme, druhá otázka zní: Zažíváte nějaký předvánoční shon?

Já vnímám shon okolo sebe, ale osobně ho nezažívám, protože v dnešní době, kdy existují elektronické internetové obchody, tak si myslím, že toto není problém. A pak, mým zvykem bylo chodit nakupovat dárky dvacátého čtvrtého prosince, což bohužel poslední roky nejde, tak chodím nakupovat dvacátého třetího prosince a řekl bych, že to je v pohodě.

Cítíte kolem sebe nějakou vánoční náladu? Už teď? (rozhovor se uskutečnil již v říjnu, pozn.)

Náladu určitě ne, ale vnímám, že některé obchody by nejradši, sotva skončí Velikonoce, už začaly bláznit lidi na Vánoce. To se mi určitě nelíbí, ale žijeme v konzumní společnosti. Ta si vyžaduje, aby lidi byli neustále, jak bych to řekl, nechci říci šikanováni, ale aby na ně byl neustále vyvíjen nátlak, že musí nakupovat, utrácet peníze.

Pečete nějaké vánoční cukroví?

Bohužel ne. Ne, že by mě k tomu manželka nebo dcera nechtěly pustit, ale nestíhám to.

Jaké máte nejradši cukroví?

Já bych řekl, že všechno. Spíš by otázka měla znít, které vánoční cukroví nemám rád. A to bych odpověděl, že takové asi ani neexistuje.

Jak trávíte Vánoce?

Vánoce, štědrý den a další dva svátky, trávíme v kruhu rodinném, navštěvujeme se jak s mými rodiči, tak manželčinými, tedy s dědečky a babičkami. Vánoční svátky trávíme v poklidu.

Dodržujete nějaké vánoční zvyky?

Vánoce jsou tak trochu rituál, zdobíme stromek, povídáme si, dřív jsem dětem četl kousky z dětské bible. To už dneska děti nechtějí, tak si v ní listuji já sám. Koukáme se na pohádky. Nevím, jestli to je přesně zvyk, ale máte Vánoce každý rok stejné, opakují se.

Na který dárek nikdy nezapomenete?

O tomhle jsem přemýšlel. Říkal jsem si, kterýpak dárek, možná plyšový měďa, toho jsem dostal když mi byl, teď nevím, jestli rok nebo rok a půl, a pásák. Já jsem dostal stroj pásák, měl jsem takový velký valník. Ano, pásák, ten jsem měl ve dvou nebo třech letech, to si již přesně nepamatuji.

Raději dostáváte nebo dáváte dárky?

Protože jsem matematik, tak v tom vidím přímou úměrnost. Čím víc stárnu, tak tím více rozdávám dárky. Čím jsem byl mladší, tím jsem raději dárky dostával.

Sledujete nebo čtete o Vánocích nějaké pohádky?

Pohádky sleduji a o Vánocích je vlastně jediný čas, kdy čtu knížky. Nebo ne jediný čas, ale kdy čtu knížky nejvíc. Přes rok tolik číst nestíhám, ale o Vánocích ano. A pohádky samozřejmě sleduji.

A která je vaše pohádka nejoblíbenější?

Těch pohádek je hrozně moc. Já si myslím, že se ukazuje, že Česká republika umí natočit nádherné pohádky i filmy, takže těch oblíbených je moc. Nejoblíbenější, možná Tři veteráni.

Děkujeme za rozhovor a na shledanou.

Hoši, já taky děkuji a těším se na další rozhovory.

Jak tráví Vánoce pan Vošalík?

Co pro Vás znamenají Vánoce?

Vánoce pro mě znamenají hlavně trochu klidu, odpočinek, pohodu doma. Někdy lyže, když je sníh.

Jak Vánoce trávíte?

Tak hodně u televize, u pohádek. Když je sníh, tak si rád zalyžuji. Jezdíme k rodičům, mým i manželčiným. Protože jeden syn už je ženatý, tak nás čeká návštěva i u něho. Takže návštěvy nejbližších a hlavně pohoda. V klidu, doma, ve vytopeném bytě.

Dodržujete nějaké vánoční zvyky?

No zvyky... Zdobíme stromeček, vaříme tradiční vánoční jídlo. To znamená, že k obědu máme kubu, rybí polévku k večeři, bramborový salát a smaženého kapra. Pod stromečkem musí být samozřejmě nějaké dárky. Takové ty další zvyky jsme dodržovali, když byli kluci malí, ale protože už jsou teď dospělí, tak jsme od dodržování zvyků trošičku ustoupili.

A na jaký dárek nikdy nezapomenete?

Tak to nevím, to je těžká otázka. Na co rád vzpomínám bylo, že když jsme byli malí, tak jsme vždycky měli velikánský stromek, až do stropu, a každé Vánoce byl pod ním koš knížek. Vždycky mě strašně bavilo se v těch knížkách přebírat, lehl jsem si pod stromek a prostě jsem se v nich přehraboval. Tak asi ty knížky.

Co byste letos rád dostal k Vánocům?

Tak to se nechám překvapit, já nějaký speciální přání nemám. Rád se nechám překvapit.

Raději dostáváte nebo dáváte dárky?

Já bych řekl, že obojí. Samozřejmě rád dostávám, ale taky rád dávám dárky. Zvlášť, když potom vidím, že působí někomu radost.

Sledujete nebo čtete o Vánocích pohádky?

Přiznám se, že nečtu. Ale sleduji, když můžu, hlavně české pohádky.

Jaká je vaše nejoblíbenější pohádka?

Asi nemám jednu nejoblíbenější, ale mám rád starší české pohádky. Tři oříšky pro Popelku, například, a Pyšnou princeznu. Tolik se mi nelíbí nové, takové ty příliš akční, pohádky.

Pečete s manželkou cukroví nebo ho peče sama?

Já rád vařím, a to skoro všechno. Pečení až tak nemusím, spíš někdy pomůžu, když je potřeba, ale moc ne.

A zažíváte předvánoční shon?

Nemám ho rád, ale trochu se na mě taky podepíše. Snažím se, abych ho nezažíval. Chci si hlavně odpočnout.

Děkujeme za rozhovor, to by byla poslední otázka.

Já taky děkuji.

Jak tráví Vánoce paní Ondrová?

Co pro vás znamenají Vánoce?

Vánoce, řekla bych, je nejhezčí čas v roce. Je to hlavně příležitost, že se rodina sejde. Mám ráda, když už je po Štědrém dnu - pohoda klid, jídlo. Líbí se mi, že se setkáváme i s rodinami, s kterými se třeba rok nevidíme, nebo s přáteli.

A jak Vánoce trávíte?

Tak to už jsem asi odpověděla - nejvíce s rodinou, chodíme na procházky, ale taky hodně sedíme u jídla. Často nám je až špatně, potom se jdeme projít a zase si sedneme a zase jíme... Úplně nejraději mám adventní čas, tu dobu příprav, skoro ještě víc než samotný Štědrý den, i když samozřejmě Štědrý večer mám moc ráda. Ráda dělám právě ty přípravy, to s mi líbí.

Dodržujete nějaké vánoční zvyky?

Určitě, jak už jsem řekla, celou adventní dobu, začíná to adventním věncem, pak pokračuje úklidem, praním záclon a podobně. To všechno k tomu patří. Mám ráda pečení cukroví. Jinak vánoční zvyky na Štědrý den, to není ani takový zvyk, není to tradice, ale je to tradice naší rodiny, kdy si celá rodina odpoledne jde sednout, dá si v poledne kubu, jinak nejíme nic jiného, a pak jdeme celá rodina na hřbitov. Když už se pak začne smrákat, vrátíme se a začneme s přípravou Štědrého večera. A také chodíme do kostela, chodíme na půlnoční.

Na jaký dárek nikdy nezapomenete?

No, tak to je docela těžká otázka, protože těch dárků bylo hodně. Asi nezapomenu na první dárek od svého syna, když zjistil že není Ježíšek a zjistil to krátce před Vánoci. Starší kamarádi mu to prozradili, ještě si nebyl jistý, tak mně vyrobil tajně z papíru krabičku a do ní mi dal prstýnek, asi za korunu, pro štěstí. Tak to asi byl ten nejkrásnější dárek. Mám krabičku i s těmi malůvkami, srdíčky i s tím prstýnkem dodnes schovanou. Ten prstýnek se nosit nedal, byl moc malý, ale je to ten nejdražší prstýnek, který jsem kdy dostala .

Co byste ráda dostala k letošním Vánocům?

Přání by bylo hodně, nevím, jestli by mi je Ježíšek dokázal splnit. Já bych si úplně nejvíc přála, kdybych dostala pohodu, klid a kdyby tam ještě byly přibaleny nové hůlky na chůzi, tak to bych byla spokojená.

Raději dostáváte nebo rozdáváte dárky?

Já ráda dostávám dárky, to bych lhala, kdybych řekla, že ne. Jsem ráda, když dostanu dárek a zvláště, když je to překvapení, když vůbec netuším, že ten dárek dostanu. Musím říct, že je nerada sháním, nakupuji, ale mám potom radost, když je balím a když už je mám pohromadě. Nakupování, shánění mě nebaví, to se přiznám.

Sledujete nebo čtete o Vánocích pohádky?

Sleduji všechny pohádky, spíš sleduji v televizi, než bych je četla.

Jaká je vaše nejoblíbenější koleda?

Nejoblíbenější asi Narodil se Kristus pán, protože ta se u nás v rodině na Štědrý večer zpívá, i když na ni mám třeba i horší vzpomínky. To tehdy, když jsem jako holka musela hrát na housle, tatínek hrál na piano a vždycky jsme ji nacvičovali a já jsem moc dobrá houslistka nebyla, takže jsem se vždycky trochu bála, ale přesto Narodil se Kristus pán zpíváme každé Vánoce

celá rodina.

Pečete hodně cukroví, nebo spíše méně?

Pečeme hodně cukroví, pečou ho se svojí maminkou a maminka ještě peče i sama a pak to všechno musím já zdobit a spojovat. Pečeme ještě pro bratra a pro syna.

Zdobíte stromeček?

Samozřejmě.

Jaká z předchozích dvou činností Vás baví víc dělat?

Myslíte jestli víc pečení, nebo zdobení stromečku. Baví mě obojí, protože když pečeme s maminkou, tak si spolu povídáme. Ale asi zdobení stromečku a výzdoba bytu mě baví víc.

Pletete adventní věnec?

Nepletu, ale vždycky si jej pořídím. Známi dělají věnec, já si ho dozdobuji.

Máte ráda sníh?

Mám ráda sníh a bílé Vánoce v každém případě.

Chodíte radši ven lyžovat, nebo radši děláte vánoční úklid?

No, tak to radši lyžovat, samozřejmě, ale úklid mi nevadí.

Vykonáváte nějaké zimní sporty? Baví vás?

Nejsem vyloženě lyžař, ale chodím na běžky, hodně a docela ráda bruslím.

Děkujeme za rozhovor.

Přeji Vám, abyste si Vánoce všichni hezky užili v pohodě a v klidu.

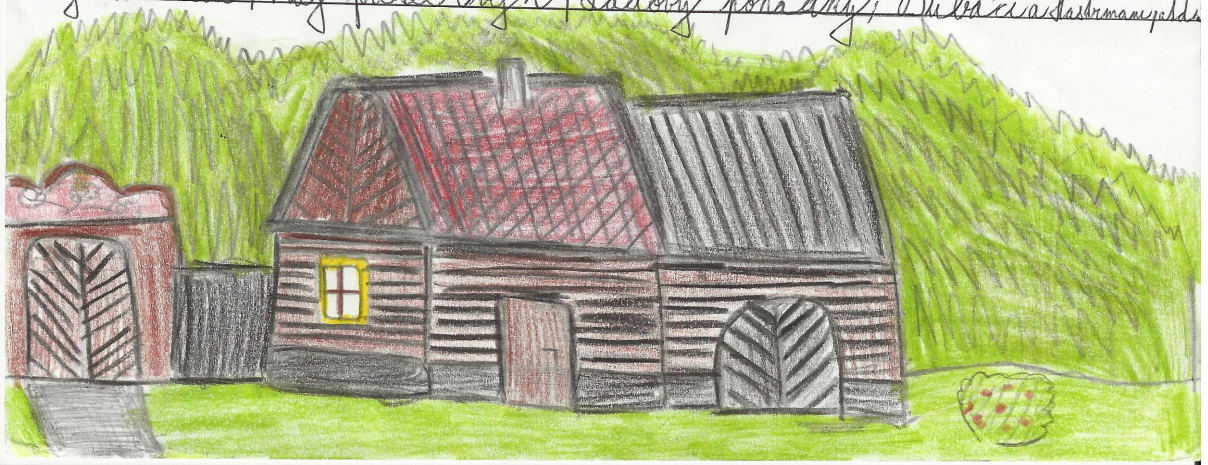
Děkujeme.

Josef Gada

(naroděn 17. 12. 1884 v Housicích (Rokousko)
(zemřel 14. 12. 1954 v Praze)

Josef Gada se narodil v rodině ševce v Housicích. V Housicích a okolí také čerpal řadu námětů svých obrazů. Ve 14 letech odešel do Prahy, aby se učil malířem pokojů a dělníckých dekorací. V Praze byl samoučkem, postupně si vytvořil osobitý styl s typickou silnou linkou a rasblerymi tvary postav. Protože od dětství neviděl na pravé oko, chybělo mu prostorové vidění. Tato skutečnost silně ovlivňovala jeho obrázky. Působil jako karikaturista, ilustrátor a také jako spisovatel. Kromě mnoha pohádek a knih pro děti, které sám napsal (nejznámější patří Hlouček Mikeš a Pchytré kmotře lišce), ilustroval především Osudy dobrého vojáka Švejka za světové války (pro Josefa Kramera, 1339 kreseb). Josef Gada byl ženatý. Jeho dcera Alena Gádová se narodila roku 1925 a zemřela roku 1992. Byla rovněž ilustrátorka a malířka. V mém oku napsala knihu Můj táta Josef Gada.

Nejnámější obrázky: Bubnování, Čertův běh, Kladman v zimě, Jarní cestou do vsi, Jaro s dětmi, Měkula šika madelka, Rodan' chalupácká. Literární díla: Píknal, Vzpomínky v dětství, Hlouček Mikeš, Švejtovský, Můj abeceda, Můj přítel Švejk, Gádovy pohádky, Bubla a Kladman, Jaro

Dan Pavelec, 7. B

Máme rádi sloh => aneb pár ukázek našich prací

Jakého bych chtěla sourozence?

Před časem jsme já a můj bráška začali přemlouvat rodiče, aby nám pořídili ještě jednoho sourozence. Představovali bychom si ho asi takhle:

Naší Jůlince jsou tři roky, měří 105 cm, je drobné štíhlé Na první pohled nás upoutají hnědé kudrnaté vlásky a tmavé oči. Pusinka jahůdkové barvy se vždy usmívá. Drobný a malá ouška působí velmi něžně. Ručičky jsou dětsky a chůze na malých nožkách vypadá trochu nemotorně. Jako správná slečna má náušničky, prstýnek a roztomilou kabelku. Džínová sukně, bundička a červené lakované střevičky všechny přesvědčí o tom, že se jde poprvé do školky. Je s ní velká legrace a je mazlíčkem celé rodiny. Tohle je naše představa, teď už jen zbývá věřit, že nám rodiče takového sourozence pořídí.

postavy.
šibalské
nosík
baculaté

Bára Svatková, 6.A

Vynález století

Budu dnes vyprávět příběh z dávných dob. Když se díváme kolem sebe, vidíme věci, které jsou pro nás tak samozřejmé, jako kdyby tu byly odjakživa. A přece je musel někdo vymyslet a nebo vytvořit.

Lidé pořád vymýšlí a vytváří objevy, které změnily nebo změny svět kolem nás. Při archeologických výzkumech se zjistilo, že naši předkové našli kousky smoly, které žvýkali. Staří Řekové zase žvýkali pryskyřici ze stromů, které dodnes rostou v Řecku a v Turecku. Před více než 1000 lety žvýkali Mayové ve Střední Americe šťávu z gumovníku a Indiáni v Nové Anglii zase mízu ze smrku. Tento zvyk si oblíbili i bílí usedlíci a začali sbírat ztvrdlou pryskyřici a začali vyrábět domácí žvýkačku.

První žvýkačka se objevila roku 1848. Vyráběl ji Jon B. Curtis. Trvalo ale dlouhou dobu, než se s ní lidé seznámili a na žvýkačku obdržel v roce 1869 z Ohaia. Ještě téhož roku přišel Antonio Lopez de Santa Anna s z gumovníku v naději, že ji prodá Adamse, aby ji koupil. Ten ji uvařil, a kterou pak dal do obchodu. Žvýkačka

začali ji kupovat. První patent Wiliam Finley Semple bývalý mexický prezident nápadem. Koupil šťávu Přemlouval fotografa Thomase tak vytvořil žvýkací gumu, šla rychle na odbyt.

V roce 1871 si nechal Adams patentovat. Do žvýkaček pak přidal lékořici, aby nalákal více lidí. Byla to první ochucená žvýkačka a jmenovala se "Black Jack". Dále pokračoval a vyrobil žvýkačku "Tutti-Frutti". V roce 1892 se objevuje žvýkačka "Wrichley", která je balená po pěti plátcích samostatně.

A tak svět poznal žvýkačku.

Jan Sulan, 6.A

O žehličce, která zapomněla, jak se žehlí

Byla jedna maminka a ta jednoho dne dělala velký úklid. Vysávala, prala, sušila prádlo, myla nádoby a nakonec žehlila. Vytáhla žehličku, zapojila ji do zásuvky a žehlila.

Najednou kvůli průvanu práskli dveře, maminka se lekla a upustila žehličku a ta upadla na zem. Rána jako z děla. Maminka se sklonila a žehličku sebrala. Zapla jí, ale nic se nedělo. Žehlička nežehlila. Maminka se jí proto zeptala: "Pročpak nežehlíš?" Žehlička odpověděla: "Já nevím, jak se to dělá." Maminka byla nešťastná a zkoušela to všemožně žehličce připomenout, ale marně.

Najednou ji napadlo, že v jedenáct hodin v televizi dávají teleschoping, kde nabízí nové žehličky. Rychle televizi zapla a naladila Prima cool. A měla štěstí, zrovna běžela upoutávka na nejnovější typ žehličky, která vyžehlí všechno možné i nemožné. Když to její žehlička uviděla, rychle se vzpamatovala, možná také protože, že se bála, že by ji maminka vyměnila za tu super skvělou žehličku.

Obě byly šťastné a společně se pustily opět do žehlení prádla.

Martin Jůn, 8.A

Ze života obyčejné žehličky ...

Máme doma žehličku, je zelenobílá a je to maminčina velká pomocnice. Bez žehličky by to nešlo. Zmačkané prádlo u nás není oblíbené. Protože mamka ale žehlí nerada, kupuje si aviváž pro snazší žehlení. A tak asi žehlička žehlí ráda, i když mamka nerada =). Nedávno mamce aviváž došla, a proto prádlo asi žehličce nevonělo. Cvak, cvak a žehlička vypla. Prostě začala trucovat a přestala žehlit. Ale pro nás žádný problém. Taťka, jako zručný elektrikář, žehličku opravil. Od té doby žehlička zase žehlí, mamka kupuje aviváž a prádlo nám všem vyžehlené voní. =)

Michal Švarc, 8.B

Jak přišla zebra k pruhům?

Jednou takhle ráno se páslo stádo bílých koní na kopečku u Houbového lesa. Všichni byli bílí jako sníh. Jeden z nich se jmenoval Zebra.

Zebra byl malý a tuze neposlušný koník. A pořád si stěžoval: „Já nechci být bílý, já chci ....., já chci být .....PRUHOVANÝ.“ Se smíchem ho doplnila maminka. Zebra se okamžitě urazil a odkráčel na druhou stranu pastviny. Maminka jen obrátila oči vsloup a znovu se zabrala do pastvy. Zebra si lehl a díval se na v dálce se pasoucí jiné stádo koní. „Hele, támhle je jeden koník hnědý a támhle je dokonce flekatý.“ Mumlal si sám pro sebe. „Proč bych nemohl být pruhovaný? Já chci být pruhovaný a basta!“ Řekl už bohužel nahlas, že to bylo slyšet až k jeho rodičům. Po zbytek dne si mumlal něco o tom, jak mu všichni budou závidět a jaký bude krásný. Ale když dorazil domů, maminka na něj vrhla rozčilený pohled a začala hubovat.

Zebra toužil mít pruhy tak moc, že se mu o nich každou noc zdálo. V jednu z jeho snů se mu dokonce zjevila víla a on ji moc prosil, aby mu pruhy přičarovala. Víla mu to

slíbila, ale Zebra musel splnit jeden úkol. Znamenalo to přespat ve strašidelném Houbovém lese.

Když se Zebra ráno vzbudil, vzpomněl si na svůj sen a věřil mu natolik, že se bez váhání rozhodl ten těžký úkol splnit. Navečer, když se celé stádo páslo na druhém konci louky, sbalil si dvě nejdůležitější věci – sušený čtyřlístek pro štěstí, který mu jednou dala maminka, a malinký polštářek s pruhovanou záplatou, bez kterého nikdy neusnul. Teď už nic nebránilo tomu vyrazit za dobrodružstvím.

Potichu a nenápadně se vydal k lesu. V lese se utábořil na hezkém paloučku, kam ještě dopadaly paprsky pomalu zapadajícího sluníčka. Slunce však brzy zapadlo a na les padla hluboká tma. A v té tmě se začínaly ozývat strašidelné zvuky, které Zebra neznal a kterých se moc bál. Před ním na pařezu tancovala podivná žlutá světýlka. Bylo to strašné, myslel si, že se rána nedočká. Říkal si, že hlavně nesmí usnout, aby ho ty lesní příšery nesežraly.

Přes všechno odhodlání Zebra nad ránem tvrdě usnul. Probudilo ho volání, které se k němu neslo z velké dálky a on poznal hlas své maminky. Vyskočil a pelášil z lesa a byl rád, že tu strašnou noc přečkal. Když se blížil ke svému stádu, ani si nevšiml, jak jsou všichni zaražení a zkoumavě si ho prohlížejí. Maminka sice poznala svého Zebru, ale zároveň nevěřicně dodala: „Co se to s tebou v tom lese stalo? Vždyť máš pruhu!“ Zebra se na sebe podíval a opravdu byl pruhovaný. Tak přece víla nelhala! Když se maminka ptala jaká víla, odpovéděl jen, že by to bylo na dlouhé vyprávění.

A od těch dob se všichni jeho potomci jmenují Zebry a mají ty své pruhy už od narození. Nebo to bylo všechno úplně jinak???

Eva Medved'ová, 6.C

Proč je zebra pruhovaná?

Zebra byla původně černá. žila si v ochranném pásmu, kde se nesměla chytat zvířata. Jednou ale šla pod velký vodopád mimo ochranné pásmo a tam žila asi týden. Po týdnu přijelo velké nákladní auto a z něj vyšli lovci se zbraněmi a zebry chytli.

Zebra se po chvíli probudila a zjistila, že je zavřená v kleci s ostatními zvířaty. Auto najednou zastavilo a dveře nákladního auta se otevřela. Vyšli lovci a zebra uspalí. Najednou se probudila na trávníku a myslela si, že to byl jen sen, ale pravda se nakonec projevila. Byla v ZOO.

Zebra se rozhlédla kolem sebe a zjistila, že to sen není. Všude bylo plno lidí a zvířat. Zebra se ještě nebála tak jako teď. Zhruba po týdnu si na lidi zvykla a skamarádila se s vydrou. Ale i přes to se chtěla vrátit domů. Takže se s vydrou domluvila, ta jí prokopala tunel mimo ZOO. Zebra se večer vydala na cestu. Šla asi tři hodiny, ale protože byla unavená, tak si lehla a usnula.

Zebra spala a najednou chodníky a zebra se vzbudila. Měla Cestáři si ji ani nevšimli, protože přejelo a udělalo na ní bílé pruhy.

Zebře to ale vůbec nevadilo, domů. Poznala nákladní auto, které odvezlo zpět domů. Zebra došla šťastně a narodilo se jí plno malých pruhovaných zebek. A tak černé zebry vyhynuly a zrodily se zebry pruhované.

přijelo cestářské auto, které dělá takový strach, že se ani nepohnula. splývala se silnicí. Auto přes ní tedy

protože myslela jen na to, jak se vrátit ji přivezlo. Naskočila dovnitř a auto ji zpátky do ochranného pásma a tam žila

Zdeněk Jonáš, 8.B

Kdybych byl kouzelníkem, vykouzlil bych si ...

Kdybych byl kouzelníkem, vykouzlil bych si auto. Mé auto by mělo značku Lotus řady Elise. Jednou jsem viděl toto auto na výstavišti v Istanbulu. Jen tam stálo a lidi se na něj chodili dívat.

Můj Lotus Elise by měl žlutou barvu a černá kola. Měl by válcový motor se dvěma turby. Kola by měl tlustá, aby lépe držel na silnici. Na kufr bych dal spoiler se žlutou barvou. Také bych karosérii na "tovární formuli 4".

Auto bych si pořídil proto, že je velice praktické pro více Rychle bych byl v práci. Děti bych vozil do školy a ženu do práce. by mi ho záviděl.

Možná kdybych si mohl ještě něco vykouzlit, vykouzlil krásné Vánoce. Vykouzlil bych krásné soby na dvůr a svítícího Ježíška s pytlkem dárků na zádech.

Večere by byla velká a krásně připravená, od masa až k pudinkům, pití co hrdlo ráčí. Stromek by byl pět metrů vysoký se stovkami ozdob. Dárků by byla celá hromada, sahaly by až ke stropu.

Toto bych vyčaroval proto, že chci aby měli ostatní radost a jen tak by na mě nezapomněli. Mám radost, když mají radost ostatní. Ale na kouzla nevěřím a i kdyby nějaká kouzla byla, tak nevykouzlí vše, co by člověk chtěl. Nemohou nahradit lásku, přátelství a lidské touhy a přání. Kouzla nejsou všemocná.

Stanislav Hejplík, 8.B

osmi-
upravil
účelů.
Každý

bych si

Kdybych byla kouzelnice ....

Když se koukám po městě, vidím neklid, nervozitu a spěch. Nechci, aby to tak bylo. Chci mír, radost a klid. Vánoční nálada mě opustila a vracím se domů. Přemýšlím, jaké by to bylo, kdybych se k sobě všichni chovali uctivě a kdybychom pochopili, že Vánoce nejsou jen o dárcích. Přemýšlím, co dělají děti z chudých rodin a děti z Afriky. Ti si váží více toho, že o Vánocích jsou zdraví a spolu. Když přicházím domů, musím zabalit dárky, ale já ...

Najednou jsem kouzelnice a letím nad městy. Pohybem své hůlky dělám z těch nervózních lidí lidi šťastnější. Když koukám na ten klid, napadne mě, že poletím do Afriky. Jak tak letím, lidé na mě mávají. U Afriky vytahuji kouzelnou hůlku a najednou se rozsněží. Malé děti i dospělí zmateně vyběhají ven z chýší, kde na ně čeká velký vánoční strom a pod ním vše, co si malí i velcí vysnili. Je tam také dlouhý stůl, na kterém jídla neubývá a mě těší vidět rozesmáté tváře všech malých i velkých.

Jsem ráda, že jsem mohla alespoň na chvílku změnit africký život na ten, na který jsme všichni zvyklí a je to pro nás samozřejmost. Jak tak letím zpět do Čech, všímám si, že lidé jsou náhle neklidí, křičí na sebe ...Co se to jen stalo? Snad jsem je nechtěně očarovala? Nevzpomínám si na nic. A najednou padám dolů. Už se jen tak volně nevznáším v oblacích jako prve. Za chvíli spadnu do ledové řeky, marně zkusím volat o pomoc.

S výkřikem se probouzím ze snění. Byl to jen sen, jdu si spravit náladu balením dárků. Úderem šesté jsme u stolu, všichni se usmívají a mě je dobře. A co teprve když se rozbalují dárky ode mne. Sice to jsou jen maličkosti jako dlouhé semišové podkolenky, ale mají radost, že jsem si na ně vzpomněla a to mi dělá taky radost.

Zjistila jsem, že svět se změnit nemůže, ale můžu změnit náladu lidí, třeba tím, že je obdaruji nějakým malým dárečkem.

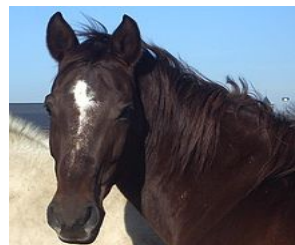
Míša Tješová, 8.A

Kdybych byla kouzelnicí, vykouzila bych si koně!

Už od malička jezdím na koních a moc bych si přála mít svého vlastního koně. Chtěla bych krásného, hnědého s černou hřívou a ocasem, krásnýma velkýma očima a velkou lysinou. Přesně takového jako byl Erdys. Na Erdýskovi jsem začínala jezdit ve svých 5 letech a každý mi ho záviděl.

Svého koně bych ustájila v boxu, který vlastní moje babička a je hned vedle mého domu, takže bych u něj mohla být skoro všechen svůj volný čas. Každý den myslím na to, jak bychom jezdili na vyjížďky do lesa, projížděli se na loukách a skákali v jízdárně přes překážky.

Je hezké vědět, že na nás vždycky někdo někde čeká. Protože i kůň je tvor, který potřebuje péči, lásku a obojetí. Není moc příjemný pocit koukat se na sedlo a na uzdu, která tam jen tak leží. Dostat koně, je, byl a bude můj velký sen a já jen doufám, že se mi jednou splní a dotáhneme to tak daleko jako s Erdysem!

Lucka Kolářová, 8.B

Co jsem zažila se svou vnučkou

Byl krásný letní den, slunce svítilo, ptáci poletovali a za okny byl slyšet dětský smích. Jen naše Maruška seděla doma u stolečku a malovala svůj svět, ve kterém by chtěla žít. Jelikož jsem nechtěla koukat na Marušku, jak smutní, tak jsem se rozhodla, že jí splním její sen a vezmu ji do jiného světa, do světa ráje.

Vzala jsem Marušku za ruku, obula jí boty, dala pejska na vodítko a šli jsme. Cestou přes ves na sebe začali všichni psi štěkat a dovádět jeden přes druhého. Maruška se na mě smutně koukla, pohládila Daisy po hlavě a řekla: "Já bych jí tak chtěla rozumět všechno co říká." Vzala jsem ji do náručí: "Vnučko moje zlatá, počkej pár minut a dočkáš se." Marušce se rozzářily oči.

Když jsem procházeli okolo šeríků a poletovali motýli, byla unešena. Pár metrů duhová brána, skrz kterou jsme rychle jiného světa si Maruška sedla na pařez a do Maruška jí povídá: "Ahoj zlatíčko, copak ty nebojíš?" "Ahoj Maruško, já jsem teta tvé babičky, nebo tebe se snad někdo bojí?"

nad hlavou nám před námi se objevila prošli. Po příchodu do klína jí skočila veverka. tu děláš? Ty se mě Zelda, přítelkyně odpověděla veverka.

Cestou ke studánce si vnučka popovídala ještě s jelenem, vrabcem, hadem, srnkou i vlkem. Když jsem si sedly u studánky, Maruška mě vzala okolo krku a řekla: "Babičko, proč jsi mi tohle všechno neřekla dřív? Teta Zelda říkala, že jsi byla tady. Proč?" Babičce ukápla slza z očí a řekla: "Protože tohle je můj domov a já ti ho teď celý konečně ukážu."

Lucka Prokopová, 8.B

Můj malý detektivní příběh

Jednoho dne jsem se šel projít do lesa. Toulal jsem se a přemýšlel o životě, když vtom jsem uviděl bunkr připomínající domeček na velkém přerostlém dubu.

Bohužel jsem k němu nemohl, protože jsem si všiml, že žebřík je nahoře pověšený, proto jsem se rozhodl na něj vyšplhat, i když to bude těžké. Bunkr byl od země nahoru vzdálený tak kolem deseti metrů. Pořádně jsem se chytil a začal šplhat. Šlo to rychle, protože ve šplhání jsem dobrý, ale v polovině mi uklouzla noha a já začal padat. Snažil jsem se chytit stromu, ale jen jsem si pořádně sedřel ruce. Spadl jsem z pěti metrové výšky na záda. Bohužel jsem byl na kopci, takže jsem se začal kutálet dolů, snažil jsem se něčeho chytit, ale moc mě bolela záda. Na konci jsem narazil nohama do stromu a tím jsem se zastavil. Po dvaceti minutách odpočinku jsem se zvedl, i když mě pořád bolela záda, ale alespoň jsem byl schopný chodit. I tak jsem chtěl zjistit, co v bunkru je.

Proto jsem se vrátil domů a vzal jsem si lano s hákem. Vrátil jsem se na kopec a vyhodil jsem hák do vzduchu, ale k mé smůle jsem se netrefil. Nakonec se mi to přece jen povedlo. Pořádně jsem lano dole uvázal a začal jsem šplhat nahoru. Vylezl jsem tam. Šel jsem dovnitř a rozhlédl se uvnitř a vtom jsem se zarazil a zůstal stát jako přikovaný. Uvnitř nic nebylo, jen přímo uprostřed ležel kožený váček. Přišel jsem k němu a vzal ho ruky, zacinkalo v něm, tak jsem ho otevřel. Rozzářily se mi oči, uvnitř byly dva lesklé kamínky velikosti dvoukorunové mince. Okamžitě jsem kožený váček

zavřel a rozmýšlel jsem se, co bych s nimi měl udělat. V tom jsem si řekl, že se půjdu zeptat do zlatnictví, jakou mají cenu.

Vyšel jsem tedy do města, ale už se začalo stmívat, a proto jsem se dal do běhu, nakonec jsem to stihnul. Ukázal jsem oba dva kaménky zlatníkovi. Po pěti minutách zkoumání prvního z nich mi řekl, že je to jen tretka, která nemá žádnou cenu. Dal jsem mu ještě druhý, ten zkoumal asi hodinu. Když mi ho podával, třásla se mu ruka. Poté mi řekl, že tento kámen je ze vzácného materiálu a že má cenu desítek miliónů. Ani jsem nemohl uvěřit, strčil jsem je oba do váčku a utíkal domů. Přemýšlel jsem, co bych s nimi. Rozhodl jsem se, že ten, bezcenný dám své sestře jako dárek a ten druhý prodám a budu boháč.

Druhý den ráno jsem jel na kole za sestrou, která byla u babičky. Když jsem k ní přijel a dal jí kámen, měla obrovskou radost. Já už jsem se ale rychle musel vrátit domů, protože mi volala máma, že si bratr zlomil ruku. Potom jsem s ním musel do nemocnice, takže ten druhý kámen musím prodat zítra. Třetí den ráno jsem jel zpátky ke zlatníkovi, že mu ten drahý kámen prodám. Vzal si ho, po pěti minutách se vrátil zamračený a řekl mi, že je to jen tretka. A vtom jsem si uvědomil, že jsem dal sestře ten pravý. Jel jsem rychle zpátky za sestrou a když jsem přijel, řekl jsem jí, že jsem jí dal nesprávný kámen a ukázal jsem jí ten druhý. Ona se tvářila ale divně, tak jsem se jí zeptal, co se děje? A ona řekla, že ten svůj kámen někde ve městě ztratila. Mám smůlu, boháč ze mě nikdy nebude. =(

Dominik Potužník, 9.C

Jak mravenec přerostl žirafu

Příběh se odehrává v zoologické žirafa, kterou našli v poušti osamělou. Odvezli postarali. Žila v kleci, kde postupně vyrůstala. přendali jí do většího výběhu, aby se na ní

zahradě, kde žila malá ji do ZOO, kde se o ní Když byla větší, mohli lidé dívat.

Žirafa, která byla velice hravá si oblíbila malého mravenečka, který byl velice smutný a osamělý. Začala se s ním kamarádit, rozdělovala se s ním o jídlo a vzájemně si pomáhali. Žirafa byla zakrslá a vůbec nechtěla vyrůst, a proto jí lékaři předepsali medicínu, kterou musela každý večer vypít. Jelikož se žirafa rozdělovala s mravenečkem o vše, nevěděla, na co tato medicína je, rozdělila se tedy i o tuto medicínu s mravenečkem. Mravenečkovi to moc chutnalo, protože to bylo sladké a krásně to vonělo.

Takhle to probíhalo celý měsíc, dělili se o jídlo, pití a samozřejmě i o tu lahodnou medicínu, až najednou mraveneček začal růst. Rostl a rostl, až byl vysoký jeden metr. Žirafa ve své skrýši mravenečka schovávala, tedy teď už velkého mravence. Když si všichni mysleli, že mraveneček je už dost vysoký, tak začal růst ještě výš a výš, až byl velký skoro jako žirafa.

Lékaři, kteří šli zkontrolovat skrýš žirafy, se velice lekli, když viděli obrovského mravence. Mysleli si, že bude zlý, ale byl hodný, a tak se domluvili, že se o něj budou starat.

Tak začal mravencův velký na něj brzy zvykli

Až jednoho večera začal růst, až přerostl zkontrolovat žirafu, zjistili, skrýše oba dva nevedou, shodli na tom, že jsou oba mohou vypustit zpátky do místa.

život. Začali ho vystavovat lidem, kteří si a oblíbili si ho, a tak to probíhalo dlouho.

mravenec byl u večere s žirafou a z ničeho nic žirafu. Ta nevěřila svým očím. Ráno lékaři šli že mravenec už je mnohem větší a že už se do že se to musí nějak řešit. Nakonec se všichni dva natolik dobře vychovaní, že je klidně volně přírody. kde pro ně oba bude dostatek

O týden později se žirafa s mravencem sbalili a rozloučili se s lidmi a kamarády, večer je převezli do Afriky, kde je volně vypustili. Mravenec a žirafa se rozběhli a šli žít nový život...

Milan Hoda, 9.C

Ztracené vánoční ozdoby

Blížily se Vánoce a skřítki, Ježíškovi pomocníci, už měli mít hotové vánoční ozdoby. Skřítki si totiž pár dní udělali takové skřítkovské prázdniny a měli už jen jeden den na doděláním sto tisíců kolekcí vánočních ozdob.

Velcí lidé, kteří už na Ježíška nevěří, se ve velkých obchodních domech ptají, proč nemají na skladě už žádné vánoční ozdoby. Jenže to neví, že tyto obchodní domy prodávají pouze výrobky, které vyrobí skřítki ve vánoční dílně a že v těchto obchodech prodávají vánoční tvorové, kterým se říká obři. Tito obři jsou velcí jako dospělí lidé, takže jen tak ledajaký člověk nepozná, že je to kouzelná bytost.

Z obchodů posílali obři dopisy a stížnosti Ježíškovi, který si se svými skřítky promluvil. Skřítki se báli, že je Ježíšek z vánoční dílny vyhodí, protože skřítek, který nepracuje ve vánoční dílně není snad ani pořádný skřítek. Proto se dali do práce, až jim práce ubíhala pod rukama. Během několika hodin byla práce hotová a ozdoby byly rozeslány do obchodních domů.

Jenže za chvíli se zjistilo, že kolekce vánočních ozdob do obchodů nedorazily. V kouzelné zemi Vánoc se to začalo řešit. Skřítci vyskočili od výroby vánočních dárků, skřítčice od ploten, obři zavřeli obchody a teleportovali se do země Vánoc, ale i ostatní kouzelní tvorové přispěchali. Proč? No přeci proto, že Ježíšek svolal poradou, na které všem řekl, že měl divné tušení, které se teď vyplnilo: „Vzpouza vánočních ozdob“. Ozdoby prostě zmizely, aby už nemusely viset na vánočním stromku.

Na poradě se diskutovalo tak dlouho, až se domluvili, že musí najít dvě velké děti, které věří na Ježíška a na celou říši Vánoc. Přišli na tajný plán.

Sourozenci René a Šárka se na zahradě koulovali a najednou se oba propadli do země Vánoc. Byla tam zima větší než doma na Zemi. Všude bylo bílo, ale však nedaleko od nich byla budova ověšená různými vánočními girlandami, větvíčkami, ale také sušeným ovocem a uvnitř v budově se svítilo. René a Šárka se tedy vydali k tomu domu.

Když vešli dovnitř, skřítci jakoby se zbláznili, všichni vyskočili od práce a vypytaali se jich na všechno možné. Po chvíli si děti zvykly, že skřítci pořád něco povídají. Skřítci jim pověděli o všem, co se stalo, jak to bylo s ozdobami a požádali je o pomoc. Děti přikývly, že rády pomohou, ale že musí domů, aby skřítci zařídily to, že se mohou do téhle úžasné říše propadnout znovu. Rozloučily se a dostaly prášek, pomocí kterého se dostaly domů.

Druhý den ráno je sobota. Protože jsou děti nedočkavé, už už aby byly v kouzelné zemi Vánoc. Teple se oblékly a vydaly se na zahradu, došly k plotu a najednou se oba propadly.

V zemi Vánoc už na ně čekali skřítci, ale také sám Ježíšek. Ježíšek jim všechno znovu pověděl a René, Šárka, skřítek Ruda, Eda, Teodor a Heda se vydali na cestu za vánočními ozdobami.

Šli dlouho, ale po chvíli spatřilo stopy po vánočních ozdobách. Šli po stopách, ale došli do Vánočního lesa, odsud se vyvážely vánoční stromky, ale i přesto v lese nebylo bezpečno. Po dlouhém rozhodování vlezli do lesa, šli a už byli zhruba v půlce lesa, když v tom se objevili tvorové, kteří vypadali jako krysy. Tito tvorové se jmenují Krysice malé a jsou velmi agresivní. Krysice na skupinku dobrodruhů zaútočily. Skřítci byli vybavení a krysic se lehce zbavili.

Prošli Vánočním lesem a vyšli v zemi Letní královny. Tedy horko zde bylo sakramentské. Chvíli ještě šli, ale cestou se dostali do křížku s kentaurem Hosanem. Chvíli na sebe pokřikovali, ale poté se objevila sama mocná královna. Jejich spor lehce vyřešila a dobrodruhům poradila, kde se nacházejí vánoční ozdoby.

Skupinka našla ozdoby a teleportovala se zpět do země Vánoc. Ozdoby si odpykaly svůj trest a smířily se s tím, že každý rok budou viset na vánočním stromku.

Blanka Nováková, 8.A

Moje tři dny s Jackem Sparrowem

Jednou o prázdninách jsme se šly s mojí kamarádkou vykoupat do bazénu. Po chvíli se tam objevil Jack Sparrow s Černou perlou. Jack se nás zeptal, jestli s ním nechceme jet na tři dny na moře. My jsme bez váhání zakřičely: „Ano!“ a vyrazili jsme. První den nás napadl Kraken. Všichni přežili, jen Černá perla skončila na třísky, tak nám Jack ukradl novou loď. Druhý den nás napadl Bludný Holanďan. Jack nám řekl, že se máme jít schovat, ale ty slizké potvory byly všude. Třetí den nám Jack řekl, že se musíme vrátit zpět domů, ale my jsme nechtěly. Jack nám proto slíbil, že si pro nás zase někdy přijede. My jsme tedy souhlasily, rozloučily jsme se s posádkou a Jackem a vyrazilo se domů. Na Jacka jsme čekaly pět let, ale ten již nikdy nepřišel. No jo, co k tomu dodat, je to přece kapitán Jack Sparrow.

Míša Prokopová, 7. A

Prázdniny s Homerem

Ráno na počátku prázdnin se probudím a u mé postele stojí Homer Simpson a povídá mi: „Chceš strávit prázdniny ve Springfieldu?“ Já jsem odpověděl: „Ano.“ Najednou kolem mě všechno zčernalo a v tu chvíli jsem stál před Homerovým barákem. Homer se mě zeptal, kam bych se chtěl podívat nejdříve. Rozhodl jsem se pro bar U Vočka. Chtěl jsem ochutnat pivo Duff, ale protože jsem ještě dítě, Vočko mi nabídl jen zázvorovou limonádu. Když Homer vypil svých pár piv, řekl jsem si, že by bylo dobré jít k Homerovi domů. Marge mě přivítala s otevřenou náručí a hned začala dělat něco k snědku. V tu chvíli se vrátili ze školy Bart s Lízou. Oba mi začali věnovat svoji pozornost. Bart začal vymýšlet všelijaké skopičiny a Líza mi chtěla ukázat všechny své knížky. Ten večer jsem musel strávit večeři u nudného souseda Neda Flanderse. Nejvíce mě zaujala prohlídka jaderné elektrárny, ve které nás provedl sám její šéf Montgomery Burns. Málem mi celé prázdniny nestačily k tomu, abych si prohlédl celý Springfield. Kdybych měl takovou možnost, rád bych se do animovaného Springfieldu podíval.

Míla Marek, 7. A

Ukázka z knihy Lunochod země Eman - 5. kapitola

Ráno, když se všichni probudili, navrhl Alex, že se mohou porozhlédnout kolem. Jestli by tam například nemohli nalézt nějaké domy. Všichni souhlasili. Jde se na průzkum. Lidi se rozdělili do skupin a šlo se. Všichni se rozešli. Asi tak po půl hodině se ozval hlas: „Tady něco je.“ Všichni se seběhli k obrovskému domu. „Dívejte, není ani poškrábaný, je dočista jako nový...“ říká Emily. Brown se hned hrne ke dveřím. Ještě než otevře dveře, hrdě zavolá: „Vítej, nový domove!!!“ Všichni se nahrnuli do domu. Ženy začaly vařit, děti si vybíraly pokoj a hrály si a muži rozdělali oheň. Když vše udělali, ozvala se ohromná rána. „Co to bylo?“ ptá se Emily. „To nevím, ale půjdu se radši kouknout...“ šeptá Alex. Když vyšel ven, dočista zdřevěněl. Byly tam obří obří ledové a sněhové koule, obrovské koule!

„Že by ledové sněžení?“ ptá se sám sebe. „Asi ano,“ odpovídá Emily. „Mám pocit, že začíná zemětřesení,“ povídá Brown. „Blázníš?“ ptá se jeden mladý muž v davu. „Ne-e,“ odpovídá Brown. Vtom se ale silně otřese země. Emily je rozrušená, neví, co dělat... Ale ani Brown a Alex neví, co dělat. Kdy to skončí? Co se stane dál? To je téma lidí ze země Eman.

Bára Tvrdá, 7. A

Lesní skřítek Bukýnek

Šel jsem tak jednou lesem a najednou slyším slaboulinký hlásek: „Pomoc!“ Koukám, koukám, ale nikoho nevidím. Jenže za chvíli zase: „Pomoc, pomoc!“ Pozorně se rozhlížím a vidím, jak v díře vykotlaného stromu stojí malý mužiček a volá o pomoc. Přijdu blíž a ptám se ho: „Co se ti stalo?“ A on na to: „V mém domečku se usadil kos a chce mě sezobnout.“ Aha, no tak já ti pomůžu,“ nabídl jsem mu. A hned jsem začal kosa vyhánět: „Kšá, kšá, slyšíš, uleť!“ Kos se polekal a frrr, byl pryč. Šťastný mužiček mi začal děkovat a ptá se: „Jak se ti odvděčím?“ Přemýšlel jsem a pak mě napadlo: „No, možná bys mi mohl ukázat les.“ Tak jsme vyrazili. Jdeme lesem, povídáme si a mně najednou došlo, že vůbec nevím, jak se můj průvodce jmenuje. „Já jsem Bukýnek, protože bydlím ve starém buku,“ řekl. „A ty?“ „Já jsem Vojta.“ A to už jsme zastavili u staré nory. Tady bydlí liška Ryška se třemi liščaty Pepou, Jirkou a Honzou. Zvědavá liška vylezla z nory a hned se zajímá, s kým to Bukýnek přišel. „To je Vojta. Nemohla bys mu něco povědět o našem lese?“ Liška se zamyslela: „Je to tady pěkné a moc čistý vzduch.“ Nic jiného jsem se už nedozvěděl, protože liščata využila máminy nepozornosti a utekla do lesa a liška je musela jít hledat. My jsme s Bukýnkem raději pokračovali v našem lesním putování. Další zastávka byla u jezírka, kde se něco klouzalo po vodě. „To je vodoměrka Věrka. Moc se nebaví, je trochu namyšlená. Ale voda v jezírku je díky ní krásně čistá,“ poučoval mě Bukýnek. Kousek od jezírka na pasece jsme potkali kolouška Tonda. Představil nám svoje rodiče, maminku laň a tatínka jelena. Pěkně jsme s i s nimi popovídali, dokonce nás pozvali na návštěvu.

Strávil jsem v lese nádherný den, díky Bukýnkovi jsem poznal spoustu nových přátel. Ani se mi nechtělo domů.

Aneta Maříková, V. B

Zkoušíme rýmovat ...

Veverka

Veverka čte ráda knížky,
k tomu mlsá si oříšky.
Pak si lehne a jde spát
a nechá si něco zdát.

Když se ráno probudí,
tak ze svého pelíšku
celý palouk uvidí
a zavolá na lišku.

Proskočí se po stromech
a pak skočí dolů na mech.
Potká přitom jezečka,
kolouška a krtečka.

Eva Nováková, 5. B

Pařezák

Brzičko ráno
jsme šli do lesa,
a potkali jsme dědka pařeza.
Najednou dědek zařval:
„Vy neposlušné děti,
musíte do lesa chodit jen s rodiči.“

A děti rychle utíkaly,
aby už doma byly.
Dědek se jen zachichotal:
„To jsem je pěkně načapal!“

Když domů přišly,
všechno tam řekly.
A když to řekly,
rodiče se jen zasmáli:
„Vždyť to je pařez neposedá,
on všechny straší, běda, běda.“

Jana Javorská, 5. B

Myška

Verunka šla na procházku,
vedla myšku na provázku.
Myška se jí ztratila,
na provázku nebyla.
Hledala ji v každém koutě,
našla ji pak na záchodě.
Maminka se zděsila
a pak prudce omdlela.
Tatínek se zasmál
a myšku ven vyslal.
Babička mu vynadal,
malou myšku domů vzala.
Dala jí pak kousek sýra,
myška si jen libovala.

Králíci mají rádi zelí,
O Vánocích trháme jmelí.
Maminka strojí stromeček,
Emil již staví domeček.
Tatínek již zpívá nám,
Alena už chvátá k nám.

Krásný večer nastal,
Ota dárky dostal.
Lenka našla Santu,
Eva koupila si Fantu.
Děda brečel štěstím
a babča rozvėsila chřestí.

O Vánocích
Zhasla světla,
dárky jsem našel, byl jsem ohromen,
Ohromně překvapen.
Babička mi dala
autíčko.

Podzimní dovádění v německém zábavním parku

Paní učitelka nám oznámila, že pojedeme na výlet do zábavního parku v Německu. 22. září ráno v 7.15 jsme se my, žáci pátých tříd, sešli u školy a nasedli do autobusu. Asi po půl hodině jízdy jsme zastavili, protože se rozbil autobus. Ale pan řidič to opravil a jelo se dál.

Hned jak jsme přijeli do zábavního parku, tak jsme se rozdělili do skupinek a mohli jsme se rozběhnout na atrakce. Vzali jsme to popořadě a prošli jsme je téměř všechny.

Po obědě jsme mohli jít na vodní atrakce, na které jsme se moc těšili. Na lodičkách to bylo super, ale po jízdě do vody jsme byli všichni celí mokří.

Potom jsme se převlékli do suchého oblečení a jelo se domů. Cesta byla poklidná, v Sušici už na nás čekali rodiče a tak jsme se rozloučili a šli jsme domů.

Nejvíce ze všeho se mi líbil drak a velký řetězák, protože to jsou velmi rychlé atrakce.

Václava Radová, V. B

Rozumíte po slovensky?

1. Máte představu, co se skrývá pod termínem nožnice?

- a) lyže
- b) nůžky
- c) kružítko

2. Hospodyně po vás chce lievik, co jí podáte?

- a) naběračku
- b) mixér
- c) trychtýř

3. Různé příbuzenské vztahy se někomu pletou i v češtině, natož ve slovenštině. Víte, kdo je skvora?

- a) snacha
- b) tchyně
- c) sestřenice

4. Když si na Slovensku dáte kapustu, co vám přinesou?

- a) zelí
- b) kapustu
- c) hlávkový salát

5. Ďumbier je nejen název hory v Nízkých Tatrách, ale také označení pro jedno koření:

- a) zázvor
- b) anýz
- c) šafrán

6. Když vás sužuje smäd, máte nedostatek:

- a) jídla
- b) vzduchu
- c) vody

7. Koho byste poslali do stávkové kanceláře?

- a) odboráře
- b) sázkaře
- c) důchodce

8. Poradíte se s překladem slova golier?

- a) límec
- b) rukáv
- c) manžeta

9. V batohu žádného turistu by neměl chybět olovrant, česky řečeno:

- a) kompas
- b) svačina
- c) pláštěnka

10. Když se vám Slovák svěří, že jako malý chtěl být rušnovodičem, víte, o kterém povolání snil?

- a) popelář

- b) elektrikář
- c) strojvůdce

11. V restauraci si dáte pečeň, na co se můžete těšit?

- a) ledvinky
- b) játra
- c) šunku

12. Marhuľa se výborně hodí na výrobu džemů a marmelád, máme na mysli:

- a) jahodu
- b) maruňku
- c) švestku

13. Co si představíte pod pojmem hrkálka?

- a) chrastítko
- b) trakař
- c) motorový vlak

14. Když máte někoho políbit na pery, kam se zaměříte?

- a) tváře
- b) ruce
- c) rty

15. Cencúl můžete vidět jen v zimě, jde totiž o:

- a) sněhovou vločku
- b) sněhuláka
- c) rampouch

řešení:

1b, 2.c, 3.b, 4.a, 5.a, 6.c, 7.b, 8.a, 9.b, 10.c, 11.b, 12.b, 13.a, 14.c, 15.c